

منحرف شدن احتمالی فرزندان از مسیر اصلی خود باشیم؛ تنها راه تداوم فرهنگی، استقرار و پیدا کردن هویت و موجودیت ایرانی این است که ارزش‌های میراث فرهنگی را دریافته، آنها را به یکدیگر توصیه و با آن زندگی کنیم تا ایرانی و مفتخر باشیم.

در پایان بفرمایید چه خلاصه یا مشکلاتی در این امر وجود دارد؟

آنچه که امروز بیش از هر چیزی مورد نیاز است، گسترش پژوهش در زمینه میراث فرهنگی در کشور است؛ متأسفانه خیلی از این وجه مورد توجه نیست.

شناسایی تعداد خانه‌ها و پایگاه‌های میراث فرهنگی یا اعلام ارقام در حوزه بافت تاریخی به معنای پژوهش نیست؛ باید روشن شود که هراتر چه تأثیرگذاری در زندگی امروز و فردا دارد.

اینکه هراتر تاریخی چه ارزشی را حمل می‌کند، باید مورد تحقیق قرار بگیرد؛ پیام انسانی آثار تاریخی باید مورد تحقیق قرار گرفته و در جامعه نقش پیدا کند.

اگر همه کاری انجام دهیم ولی نتوانیم اتصال بین دیروز، امروز و فردا برقرار کنیم، گذشته چراغ راه آینده نخواهد بود؛ به شدت نیاز داریم که تحقیق کنیم چه روش و اعتباری در مجموعه آن چه از گذشته برایمان مانده وجود دارد و چگونه ممکن است آن را به نسل‌های امروز و فردا منتقل کنیم تا براساس سیاق زیست ایرانی که باید وجود داشته باشد، حرکت کنیم.

ایرانی بودن نیست، باید سیاق زندگی کردن را فهمیده، از آن بهره‌مند شده و پس از تکامل دادنش با آن زندگی کنیم. عموماً وقتی به موزه‌ها مراجعه شود، با آن می‌توان سلفی گرفته و یا تعجب کرد، ولی باید بدانیم هر شی باستانی و تاریخی چه تأثیری برای زندگی امروز و فردای من دارد.

واکنش احساسی نسبت به آثار تاریخی کافی نیست، آنها مملو از ارزش‌هایی هستند که توسط راهنمایان، کتب، رسانه و وزارت میراث فرهنگی باید به مردم منتقل شود. متأسفانه امروز در انتقال ارزش‌های میراث فرهنگی به مخاطبان خیلی کوتاهی داریم؛ فقط از بخش تشویق به بازدید از آثار بهره گرفته شده است.

کشوری با پیشینه چند هزار ساله همچون ایران باید در انتقال ارزش‌های میراث فرهنگی به جامعه موفق‌تر عمل کند؛ می‌توان افتخار کرد به اینکه ۱۰ هزار سال سابقه داریم ولی داشتن صرف آن کافی نیست، بلکه بهره‌برداری از آن مهم است.

باید بتوانیم از میراث فرهنگی در همه ابعاد مادی، معنوی، اشیای منقول و داشته‌های موجود در موزه‌ها استفاده و دستاورد، ارزش و پیام انسانی آنها را به مردم منتقل کنیم تا این کشور بر چرخ‌های خود بچرخد؛ کشور باید بر پایه‌های فرهنگی خودش استوار شود.

نباید هر روز نگران هجوم فرهنگی و یا

با فهمیدن درخصوص روش زندگی، آداب، رسوم و روش‌های زندگی گذشتگان بهترین را انتخاب می‌کنم، بدین ترتیب مجموعه آن تجارب موجود از گذشته و دانش و حکمت موجود در آثار همه را می‌آموزیم و اگر یاد نگیریم، ضررش را می‌بینیم.

در اسانسانه ایکوموس بر ترویج و گسترش فرهنگ تحقیق، مطالعه و معرفی بناها، مجموعه بناها و محوطه‌های تاریخی و تشویق به صیانت، حمایت، حفاظت، احیا، و مرمت بناها، محوطه‌های تاریخی و ترویج فرهنگ آن در سطح ملی تأکید شده، چه اقدام‌ها برای این امر تاکنون صورت گرفته و این امر با چه خلایه‌هایی در حال حاضر دست و پنجه نرم می‌کند؟

وقتی نسلی با نسل بعدی خودش نتواند ارتباط برقرار کند، تداوم فرهنگی که یکی از اصول همه عالم بوده و همگی به دنبال تداوم خرده‌فرهنگ‌ها هستند، از دست می‌رود؛ میراث فرهنگی زبان مشترک هست و عدم توانمندی برای ارتباط نسل فعلی با بعدی به علت این است که از ارزش‌هایی که میراث فرهنگی باید به ما و فرزندانمان منتقل کند، غفلت کردیم.

اگر هم‌زمانی از دست رفته برای غفلت از انتقال ارزش‌های میراث فرهنگی بوده است؛ وقتی با سیاق پدران خود زندگی نکنیم، به تدریج ایرانی بودن ما زیر سؤال می‌رود.

تنها متولد شدن در ایران که به معنای